

[Henry Christensen.]

ét eneste sagligt argument i det, statsministeren fremførte over for den begrundede kritik, venstre og andre partier har fremsat mod urimeligheden i den måde, hvorpå regeringens særskat kommer til at virke. Det er jo det, det drejer sig om; det er en sagligt begrundet kritik, der er fremført, og vi kan diskutere den sagligt. Hvorfor går statsministeren uden om at diskutere den sagligt?

Statsministeren (J. O. Krag): Jeg er ked af dette lille intermezzo — vi skulle jo videre med anden behandling. Men skulle man ikke passe lidt på fra venstres side? Var der ikke grund til lige at tænke sig om et øjeblik? Det er der ikke grund til, mener hr. Thestrup, det hjælper ikke noget. Men jeg synes, der var grund til det, for vi ved jo alle sammen, at havde venstre skullet fastsætte devalueringssprocenten, var den i hvert fald ikke blevet mindre end 15. Det er sandheden om den sag.

(Kort bemærkning).

Henry Christensen: Statsministeren fortsætter sin taktik med at fremsætte postulat, han ikke har nogen rimelig begrundelse for, og statsministeren benytter nu lejligheden til at tale om noget andet end det, vi diskuterede. Vi diskuterede, hvorvidt den særskat på befolkningsgrupper, der oven i købet har en betragtelig og betydelig indkomstnedgang, er rimelig og socialt afbalanceret, sådan som den er foreslået af regeringen.

Statsministeren (J. O. Krag): Jeg ved, at der er meget indflydelsesrige medlemmer i venstres gruppe, der har givet udtryk for, at de ønskede at devaluere fuldt ud på linje med England.

(Kort bemærkning).

Henry Christensen: Hvis statsministeren vil kende venstres synspunkter om devalueringen, kunne han jo have lyttet til de debatter, vi har haft her i salen om det. Men statsministeren viger fortsat udenom. Statsministeren benytter igen lejligheden til at tale om noget andet, men ikke om det lovforslag om en urimelig særskat, som er til anden behandling her i det høje ting i dag.

Poul Møller: Jeg har indtryk af, at denne debat morer de socialdemokratiske medlemmer kolossalt. Det er vel også en af de sidste dage, de får lejlighed til at more sig på denne side af jul.

Men jeg skal ligesom de foregående ærede ordførere holde mig til de fremsatte lovforslag og ikke komme med nogen almindelige økonomiske eller politiske udtalelser ved denne lejlighed. Jeg kan også henvise til det, jeg sagde om vort partis politik ved lovforslagenes behandling i torsdags, og det, jeg vil sige på fredag, når vi får set, om det, vi har oplevet de sidste 3 uger, er fup, eller om det er fakta. Det kan vi ikke vide noget om, og udvalgsbehandlingen skal jo også fortsætte mellem anden og tredje behandling.

De stillede ændringsforslag har vi ikke mange bemærkninger at gøre til. De er mest af redaktionel karakter, og de er vel også nødvendige af hensyn til de fejl og mangler, der oprindeligt var ved lovforslagene. Vi vil derfor lade dem passere uden afstemning, hvis ikke afstemning ønskes fra anden side. Men med hensyn til lovforslagene som helhed er vor stilling ikke blevet ændret under udvalgsbehandlingen.

Vedrørende lønmodtagernes pristalsregulering skal jeg gøre et par bemærkninger. Den er efter vor opfattelse et indgreb i indgåede overenskomster, og det konservative folkeparti nærer den største betænkelighed ved at gribe ind i overenskomster, der er afsluttet. Da de blev afsluttet i foråret, blev det mødt med glæde og tilfredshed fra alle sider, at parterne selv havde kunnet klare det store og for landets økonomi så vigtige overenskomstområde. Vi er derfor yderst betænkelige ved, at man uden tilslutning fra begge parter griber ind i dem, og vi er også betænkelige ved, at organisationslederne således kan bortforhandle rettigheder, der er blevet erhvervet ved en urafstemning.

Min opmærksomhed er siden første behandling blevet henledt f. eks. på en i flere forbunds overenskomster indføjede passus, hvori der står følgende — jeg citerer den her fra jern- og metalindustriens overenskomster:

„Så længe denne overenskomst står ved magt, må ingen af de undertegnede organisationer eller disses medlemmer